

А ти, Иерусалимски (може псевдоним), какви си една торба от
древ. ... На здраве да ви е. ...

Но ето те бащата на Смирненски се забърза, с бавни
символи на голт интервю, иде към нас и бърше мустети-
ците си от отку-що издекалата тяхна. ...

- Е, Ристю, какъв е алт-верниша, а? ...

И без да така отговора, вдига хартията на малката
серти, под която лгсвайт голотам и левсейа, на после пов-
дига берди и тийа:

- Ристю, ста ти и сертията ти си похарчил. А къде
е негалбата?

Па после ти изглежда добродушно, усмихва се и тийа:

- Тийа несоглавци - тийа тийа, здохам, а? ...

Христю, пащият Смирненски, не отговаря, а бърза да
се оттигет от "големия магазин" на баща си и заобико-
лен от нас се спее.

- Зде ти ти, Добричка. ... А ти, Иерусалимско. ... Слушай,
спяхнах още два лева ... ела с мене, Николай. ...

И изведнѹх се замисля. ...

- Ма, геток вчера Тео Милевски превод на "Двенадцати"
и новото издание на Димовицкит ситикове.

И започва дълг разговор на литературни теми. ...

Един от нас се отарда:

- Ведобас, остана ти това, Знаеш ли, те забегера в Берлин
е зашнала Роза Люксембург?

Малката фигура на Смирненски се приведе и за-
мислен той коза само: "Кот зетъ ще придере това голто
орце?"

*

На другия ден *вече* имахме неговото прекрасно
ситикотворение за Роза Люксембург.

Отегесителен глас. Пловдив. III. 1946, бр. 563

По.

Хр. Т. Казанджиев